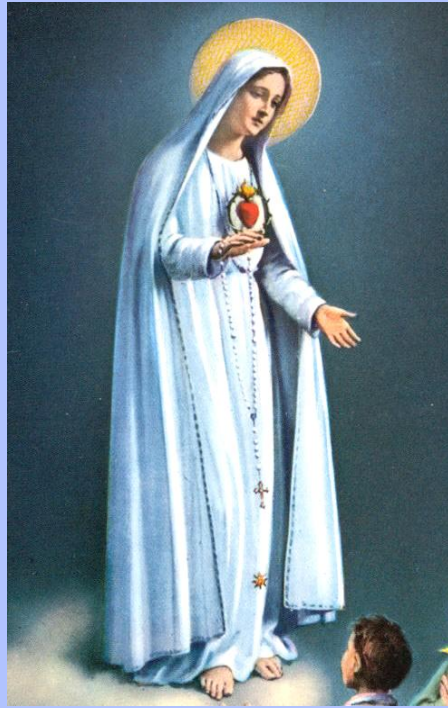

IMMACULATA

FSSPX EESTIS

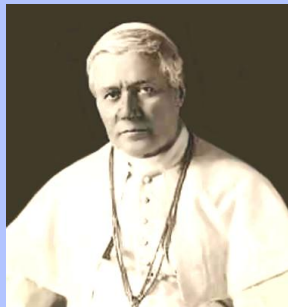
JUULI - AUGUST

2011

(5)

SISU

Isa Pezzutti kiri.....	lk. 3
Vaimulik elu.....	lk. 4
Katekismus.....	lk. 6
Kriis Katoliku Kirikus.....	lk. 8
Liturgia.....	lk. 11
Teated ja Missade ajad.....	lk.15

Armsad katoliiklased!

Tema Ekstsellents piiskop Fellay, FSSPXi kindralülem, on meile kõigile taas meelde tuletanud, et annaksime praeguse Roosipärja-ristikäigu ajal endast *parima*. Järgmised kuud on Vennaskonna ja Kiriku jaoks väga tähtsad. See tähendab, et me ei tohi laisaks muutuda. Peame üheskoos palvetama! Me oleme osa Roomakatoliku Kirikust. Roomakatoliku Kirik on meie perekond, ja me peame tema eest palvetama. Iga Vennaskonna kabel peab andma panuse sellesse palve-ristikäiku. See ristikäik on ühine pingutus. Andkem sellesse ka oma osa!

Anugem selle palve-ristikäigu ajal Neitsi Maarja eestkostet, et päästa meie Katoliku Kirik kurjusest, mis teda ähvardab. Peame palvetama, et ta aitaks Kiriku praegusest kriisist välja. Peame palvetama edasi ka Venemaa pühitsemise eest paavsti ja piiskoppide poolt ning Immakulaatse Südame võidu eest.

Jätkakem siis lisa-roosipärgade palvetamist ja *täitkem* ka Roosipärja-ristikäigu arvestuslehti. Need lehed tuleb saata järgmisel aastal Vennaskonna peamajja Menzingeni. Hoidke neid siis kindlas kohas ja täitke neid pidevalt. Andkem oma osa, et aidata meie pühal Emal Kirikul pimedusest ja kriisist välja tulla.

Immaculatas

Isa Pezzutti

Katoliiklaste vaimulik elu:

südametunnistuse hääl

Oleme vaadelnud vaimuliku elu kolme astet: puhastumise teed, valgustumise teed ja ühinemise teed. Me jätkame nüüd seletades põhjalikumalt *puhastumise teed* ning teeme seda koos isa Anthony Paonega “südametunnistuse hääle” üle mõtiskledes. Meil kõigil on olemas südametunnistus, mis meile selgesti märku annab, kui oleme käitunud hästi või halvasti. Me kõik teame ka selgelt, kui teeme head või halba. Kui tahame edasi puhastada oma hinge *puhastumise teel*, tuleb meil südametunnistuse häält oma igapäevases elus veelgi tähelepanelikumalt kuulata.

Isa Paone kirjutab:

Kristus:

Mu laps, keeldu iga hinna eest halba tegemast. Oleks parem, kui kogu maailm on sinu vastu, kui et Mina oleksin sinu vastu. Kes iganes kaotab Minu, kaotab enam kui kogu maailma. Mida tahes sa maa peal armastad, on see ikkagi pelgalt minu headuse peegeldus. Kui keskendad oma tähelepanu ainult maistele asjadele või inimestele, kaotad sa peagi silmist Minu ning kaotad ka Minu armu.

Niipea kui sa hakkad ülemäära huvituma ilmalikest mõnudest ja mugavusest, protesteerib selle vastu su oma südametunnistus. Kui käitud oma südametunnistuse vastaselt, oled sa iseenda suurim vaenlane. Halb, mida sa korda saadad, muutub veelgi halvemaks, kui püüad end vabandada või oma käitumist õigustada.

Keegi ei saa turvaliselt nautida elu, kui tema südametunnistus pole puhas. Õelatel pole kunagi tõelist rõõmu ega õiget sisemist rahu. Nad võivad küll öelda, et on rahul ning et nad ei eelda ega karda kõrgemalt poolt mingit häda tulevat, ent sel juhul nad kas valetavad või on arutud. Minu õiglus tabab neid

ootamatult ja teeb nende tegudele lõpu. Siis mõtlevad nad teisiti.

Halb südametunnistus on kartlik ja häiritud. Hea südametunnistus on rahulik ka raskel ajal. Hea inimese au põhineb tema heal südametunnistusel.

Pole olemas tõelist vabadust ega kasulikku rõõmu ilma selge südametunnistuse ja püha hirmuta iga patu ees. Õnnis on inimene, kelle silmad on pööratud Minu peale ning kes hoiab oma maised ihad Minu seaduse piires. Hea elu tuleneb Minu tarkusest ning toob kaasa maise olemise sügavama hindamise.

Mõtle:

Jumal lõi inimese piisavalt arukaks nägema, et tal tuleb teha seda, mis on õige. Nii teab patune, et ta on patune. Ta teab, et tema elu ei lähe

hästi. Kui ta tahab klammerduda oma pattude külge, püüab ta end

mingil kombel välja vabandada, kuid ei suuda end siiski kaua petta. Ta kas kaotab oma hingerahu või siis õnnestub tal oma südametunnistus tuimaks teha. Tuima südametunnistusega inimene leiab küll palju meelelahutust ja huvitavat tegevust, ent tal pole nende püsivat sisemist rahu, kes elavad Taevale.

Palveta:

Armas Issand, anna, et ma oma igapäevases elus poleks iialgi ebasiiras. Olgu mul alati jõudu, julgust ja ustavust järgida seda, mis on õige. Ma ei taha valida ühtki kaduvat rahuldust või kergendust, mis on Sulle ebameeldiv. Aita mul elada igavikule, valides alati seda, mida Sina tahad, et valiksin. Ärgu tabagu surm mind ootamatult. Ma loodan elada päeva iga tunni ustavuses Sinu pühale tahtele ja rahus koos Sinuga. Aamen.

Katekismus

Me peame käima pihil vähemalt korra iga kahe kuu tagant. Enne pihti tuleb meil oma südametunnistus hästi ja ausalt läbi uurida. Seda tehes peame me palvetama esiteks Püha Vaimu ja teiseks oma kaitsingli poole, et nad aitaksid meil oma patte näha.

Pihil peame pihtima kõik *surmapatud*. See tähendab ka seda, et me pihime, mitu korda mingit surmapattu tegime, ning nimetame need asjaolud, mis aitavad preestrile selgitada selle patu olemust. Kui oleme teinud surmapattu, siis me ei tohi enne pihil käimist Armulauda vastu võtta.

Südametunnistust uurides peame meeles pidama, et patustada võib viit moodi: 1. mõttega, 2. tahtmis-

ega (himustamisega), 3. sõnaga, 4. teoga ja 5. tegematajätmisega. Kõiki neid rühmi tuleb lühidalt vaadelda.

Järgmiseks vaatame ükskaaval läbi kõigeväelise Jumala **kümme käsku**. Vaatleme aeglaselt igit käsku ja püüame leida, kuidas me neid rikkunud oleme. Pihitoolis on meil vaja olla täiesti avameelne ja aus, sest Jumal näeb kõike ja me ei saa Tema eest oma patte varjata. Ei tohi varjata ühtki surmapattu selle pärast, et meil on piinlik.

Seejärel vaatame üle seitse surmapattu. Need on : 1. uhkus, 2. laiskus, 3. ahnus, 4. raev (viha), 5. kadedus, 6. aplus, 7. himurus. Need on 7 peamist pattude rühma. Kui me heitleme ühega neist pattudest, siis peame paluma ja pingutama, et omandaksime sellele vastanduva vooruse.

Uhkus on korratu sõltuvus iseendast ning Jumalast sõltumise puudumine. **Alandlikkus** on sellele vastanduv voorus. Alandlikkus tähendab mõistmist, et kõik, mis meil on, tuleb Jumala käest ja et me sõltume Temast kõiges.

Laiskus on loidus ja korratu nõrkus oma kohustuste täitmisel.

Usinus on sellele vastanduv voorus. Usinus on piisavate jõupingutuste tegemine selleks, et täita truult oma kohustusi elus.

Ahnus on korratu himu omandi või rikkuse järele. **Suuremeelsus** ja **heldus** on sellele vastanduvad voorused. Need voorused aitavad meil hoida tasakaalu ja suhtuda erapooletult omandisse ja varadesse.

Raev (viha) on korratu kättemaksuhimu. See on korratu himu karistada kurja. **Tasadus** on voorus, mis ohjeldab viha ja aitab meil olla halastav.

Kadedus on kurbus teise inimese omanduses olevate asjade pärast. Kui näeme, et teisel on midagi head, võime me kurvastada, sest see kahandab meie enda silmapaistvust või kiitust. **Venalik armastus** on selle vastasvoorus, sest me peame rõõmustama, kui teistel on häid asju.

Aplus on korratu himu söögi ja joogi järele. **Möödukus** on sellele vastanduv voorus. See voorus aitab meil valvata, kui palju me sööme ja joome.

Himurus on korratu himu seksuaalse naudingu järele. **Kasinus** on voorus, mis aitab meil oma seksuaalseid ihasid valitseda.

Praegune kriis katoliku Kirikus

*Paavst Pius XI entsüklika “Mortalium Animos” (1928)
 “Tõelise religioosse ühtsuse edendamisest” (4)*

Pius XI

Uurigem nüüd taas, mida paavst Pius XI nende oikumeeniliste kohtumiste kohta kirjutas:

“... on selge, et Püha Tool ei saa mingil viisil neist kogunemistest osa võtta ning ühelegi katoliiklasele pole ka lubatav mingil moel sääraseid kohtumisi toetada. Selliseid ettevõtmisi toetades esitaksid nad kristlusest väärkujutlust, st kristlust, mis on sootuks erinev ainsast Kristuse Kirikust.”

See on nende oikumeeniliste kohtumiste selge hukkamõist. Kuidas said siis II Vatikani kirikukogu ja Johannes Paulus II sääraseid asju propageerida? Paavst

Pius XI ütleb, et nende oikumeeniliste kohtumiste toetamine tähendab võltskristluse esindamist. Mida peaksime me siis arvama Assisi esimesest, teisest ning tulevases kolmandast kohtumisest? Õige kristlik religioon, katoliku religioon, ei saa kohtuda väärade, hereetiliste sektide ja teiste religioonidega, et nendega koos palvetada, justkui oleksid kõik religioonid samal tasemel. **Tõde ei ole samal tasemel eksitusega.** Tõde seisab kõrgel üle eksituse ning peab eksitust ka eksituseks hindama. Oikumenismi probleem on see, et ta jätab väära mulje, justkui oleksid kõik religioonid võrdsed ja samal tasemel. See tähendab eitamist, et on olemas üks tõde ja üks tõeline religioon.

Paavst Pius XI jätkab:

“Jeesus Kristus saatis oma apostlid kõikjale maailma kuulutama evangeeliumiusku kõigile rahvastele ning päästma neid eksitusest. Ta soovis, et Püha Vaim õpetaks esmalt neile kogu tõde. On see tõde ehk kuidagi varjatud olnud selles samas Kirikus, mille

Valitsejaks ja Hoidjaks on Jumal Ise? Meie Lunastaja ütles selgelt, et

Tema evangeelium on mõeldud mitte ainult apostlite ajale, vaid

kõigile aegadele. Kas usu objekt on siis aja jooksul muutunud ehk nõnda nõrgaks ja ebakindlaks, et peame täna sallima vastandlike arvamusi? Kui see oleks nõnda, siis peaksime küll tunnistama, et Püha Vaimu laskumine apostlite peale ning sellesama Vaimu jätkuv kohalolu Kirikus, isegi Jeesuse Kristuse kuulutus, on sajandeid tagasi kaotanud oma mõju ja väärtuse. Seda väita tähendaks teotada Jumalat.”

Kirik peab õpetama kõiki rahvaid. Ta peab nad juhtima välja nende eksituste pimedusest. Ta ei saa naeratada kõigile neile, kes on eksituses, ega suruda neil kätt, nagu oleks kõik hästi. Kirik peab palvetama ja töötama nende pöördumise heaks. Paavst ütleb:

“Jumala ainusündinud Poeg mitte ainult ei käskinud oma jüngreid kõiki rahvaid õpetada; ta kohustas kõiki ka usaldama seda, mida

õpetatavad neile “Jumala poolt ette märgitud tunnistajad” (Ap 10,41). Veelgi enam, ta rõhutas oma käsku

selle kinnitusega: “Kes usub ja on ristitud, see päästetakse, aga kes ei usu, mõistetakse hukka.” (Mk 16,16). Neid kahte käsku, üht õpetamiseks, teist uskumiseks, et saada päästetud, tuleb täita.”

Pius XI meenutab meile siin, et Jeesus Kristus kohustas kõiki inimesi uskuma Tema püha evangeeliumi. Tõe ja tõelise religiooni uskumine ei ole lihtsalt valik. See on iga mehe ja naise kohus. Kõik mehed ja naised on kohustatud uskuma tõelist religiooni, mille Jeesus Kristus meile andis: roomakatoliku religiooni.

Me ei ole “vabad” valima endale meelepärast religiooni. See vale “vabadus” pärineb Prantsuse revolutsiooni liberalismist ning hiljem Vatikani II kirikukogu usuvabadusest. Jah, meil võib olla vaba tahe tõelist religiooni mitte uskuda, kuid Kristus (Jumal Ise) on siiski kohustanud meid seda uskuma ning seepärast ei ole meil

“moraalsed vabadust” väärreligiooni kasuks otsustada.

Siin on kaks erinevat vabadust: *vaba tahe* ja *moraalne vabadus*. Liberalism ja Vatikani II kirikukogu ajavad need kaks

omavahel segi. Ilmselgelt on meil vaba tahe teha kurja, kuid mitte kunagi pole meil selleks moraalsed vabadust. Inimesel on vaba tahe teise inimese mõrvamiseks, kuid mitte kunagi pole tal mõrva sooritamiseks moraalsed vabadust. Sama kehtib tõe ja eksituse kohta. Mul on vaba tahe uskuda eksitust, kuid mitte moraalsed vabadust seda teha. See käib ka tõelise ja väärreligiooni kohta. Mul on vaba tahe

uskuda väärreligiooni, kuid iialgi pole mul selleks moraalsed vabadust.

Seepärast ütleb Meie Issand, et kui me ei usu, mõistetakse meid hukka.

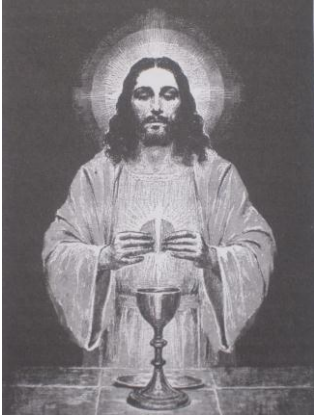

Pius XI

Järgneb...

Liturgia

Püha Kommunioon (Armulaud)

Oma viimatises artiklis püha liturgia teemal rääkisime katoliku liturgia “keskmest ja südamest” (pühast Missast). Ütlesime, et see “kese ja süda” on 1. konsekratsioon, 2. ohverdamine ning 3. kommunioon (armulaud). Edaspidi seletame neid kolme osa täpsemalt, kuid kuna hiljuti pühitsesime *Corpus Christi* (Kristuse Ihu) püha, mõtisklegem esmalt pisut pikemalt püha Armulaua üle üldisemalt.

Pühas Armulauas võtame vastu Jeesuse Kristuse Ihu ja Verd. Jumala Poja enese püha ja täiuslik inimlik ihu ja veri antakse meile meie patuste hingede toiduks. Milline vapustav müsteerium ja and! Kuidas saab Jumala Poeg anda meile, patustele olenditele, toiduks

oma püha ja patuta ihu ja verd? See näib uskumatu. Ja ometi on see täpselt see, mida Meie Issand Jeesus Kristus soovib. Ta ütles apostlitele: “*Võtke ja sööge.*” Ta tahab, et võtaksime vastu püha Armulauda. Ta tahab, et võtaksime vastu Tema ihu ja verd. Ta on käskinud meil seda teha.

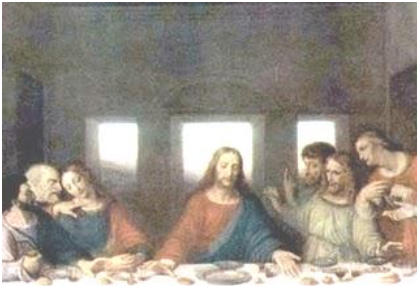
Meie Issand, kõneldes apostlitele, oma jüngritele ja vaenlastele, ütles: “*Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes usub, sellel on igavene elu. Mina olen eluleib. Teie esiisad sõid kõrbes mannat, ja surid. See on leib, mis taevast alla tuleb, et inimene sellest sööks ega sureks. Mina olen taevast alla tulnud elav leib. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab igavesti; ja leib, mille mina annan, on minu liha; ma annan selle maailma elu eest.*” (Jh 6,47-51)

Pärast seda, kui ta vaenlased olid hakanud küsima, kuidas saab ta neile söögiks anda omaenese liha, ütles Meie Issand taas: “*Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui te ei söö Inimese Poja liha ega joo tema verd, ei ole teie sees elu. Kes minu liha sööb ning minu verd joob, sellel on igavene elu ja mina äratan*

ta üles viimsel päeval, sest minu liha on tõeline roog ja minu veri on

tõeline jook. Kes minu liha sööb ning minu verd joo, see jääb

minusse ja mina temasse. Nii nagu elav Isa minu on läkitanud ja mina elan Isa läbi, nii elab ka see, kes mind sööb, minu läbi. See ongi leib, mis on alla tulnud taevast. See ei ole niisugune leib, mida teie esiisad söid, ja surid. Aga kes seda leiba sööb, elab igavesti.” (Jh 6,53-58)

Need on imelised sõnad. Püha Armulaud on suur usu ja armastuse akt. Ristil ohverdas Jeesus oma ihu ja vere meie päästmiseks kõigeväelisele Jumalale. Me peame

muidugi uskuma sellesse kogu südamest ja hingest. Jeesus tahab, et tõendaksime seda usku Temasse välise märgiga. Püha Armulaud on suur usuakt. Pühas Armulaud

annab Tema ise meile oma ihu ja verd ning neid ande pühas Armulaud vastu võttes tõendame Talle oma usku Temasse. Meie püha Armulaud on usuakt, kuna me võtame vastu Teda ja ühineme Temaga, kes meie eest on surnud.

Seepärast peame pühaks Armulauaks hästi valmistuma. Peame lähenema Armulauale suure usuga Jeesusesse Kristusesse. On hea palvetada usuakte just enne armulauda. Me teeme seda öeldes: “Mu Jeesus, ma usun, et Sina oled Päästja ja Jumala Poeg,” või “Mu Jeesus, ma usun, et Sina ohverdasi oma ihu ja vere minu heaks,” või “Mu Jeesus, ma usun,” või “Mu Jeesus, ma ühendan end Sinu ihu ja verega, mille Sa minu päästmiseks oled ohverdanud.” Sel moel valmistume me suurimaks anniks, mida Jumal meile anda saab: see on Tema ise.

FSSPX EESTIS

Isa Shane Pezzutti
 Birutes g.1 LT
 45320 Kaunas
pezzutti.3@gmail.com
 Tel. +37060996233

Isa Karl Stehlin
 Pärnu mnt. 23-9
 10141, Tallinn
info@fsspx.ee
 tel.: 6 314 322

Missade ajad:

iga kuu 1. ja 3. laupäeval kell 17:30

iga kuu 1. ja 3. pühapäeval kell 10:00

Juuli -August 2011

laupäev, 2. juuli

17:30 - Laudav Missa
 18:10 - Adoratsioon

pühapäev, 3. juuli

10:00 - - kõrgmissa
[Peale Missat pühapäevane katekismus](#)

laupäev, 9. juulii:
 pühapäev, 10. juuli:

17:30 - Laudav Missa
 10:00 - kõrgmissa - --
[Peale Missat pühapäevane katekismus](#)

Rekolektsioon - Rekolektsioon toimub Saaremaal Pühäl algusega 10. juulil kell 17.00, lõpeb 15. juulil kell 11.00.

laupäev, 16 juuli:
 pühapäev, 17 juuli:

17:30 Laudav Missa
 10:00 - kõrgmissa :
[Peale Missat pühapäevane katekismus](#)

laupäev, 6. august:

17:30 - Laudav Missa
 18:10 - Adoratsioon

pühapäev, 7 august:

10:00 - kõrgmissa - --
[Peale Missat pühapäevane katekismus](#)

laupäev, 27. august:
 pühapäev, 28. august:

17:30 Laudav Missa
 10:00 - kõrgmissa
[Peale Missat pühapäevane katekismus](#)

PÜHA PIUS X PREESTRITE VENNASKOND
- EESTIS -

IMMAKULAATSE SÜDAME KABEL

ON AINULT ÜKS TÕDE JA AINULT ÜKS TÕELINE RELIGIOON
-KATOLIKU RELIGIOON

<http://fsspx/ee/>